

Fodor István

EGY ÉRTÉKES KAPCSOLAT

Noha beszámoló címé lopott, - nem perel be érte szülőatyja, legalábbis remélem. Jászjákóhalma számára viszont valóban értékes lehet az a kapcsolat, mely 1993-ban készülődik a Jászberényi Tanítóképző Főiskola révén.

A község már több irányban kísérletezett, hogy testvérkapcsolatot teremtsen osztrák, vagy német településekkel. Burgenland túl közel van, így a Nyugat-magyarországi települések már - részben a rokoni kapcsolatok miatt is - megelőzték a távolabbi magyar falvakat. Újsághirdetés alapján vendégünk volt egy német kisváros, de inkább egy dunántúli - részben németlakta - községgel jött létre a kapcsolat.

Ezt követte a Jászberényi Tanítóképző Főiskola megkeresése: részt vennék-e egy nemzetközi kutatási programban, melynek keretében egy linz-i (*Ausztria*) és egy kolozsvári (*Erdély-Románia*) főiskola körzetében fekvő hasonló nagyságú település szociológiai vizsgálatát végeznék el a hallgatók? Természetesen igent mondtunk, hiszen a külföldi kapcsolat soha nem káros és az sem, ha közvéleménykutatást végeznek körünkben: milyenek látnak bennünket külföldről. Jászberény körzetében Jászjákóhalma, Kolozsvár körzetében Kalotaszentkirály, Linz körzetében Aigen volt a kiválasztott település. A linz-i főiskolások itt jártak nálunk - éppen a Jaszok napján, májusban - a jászberényiek pedig októberben adták vissza a látogatást Aigenben.

Már a májusi látogatáskor meghívtam az ottani polgármestert: kísérje el ő is a csoportot, sajnos azonban nem tudta azt megoldani, viszont érdekesnek találta az ötletet, hogy kapcsolatba lépjünk egymással. Így történt, hogy a jászberényiek kintlétekor egy ötfős csoport tagjaként (községközi és vendéglátóipari alkalmazottak részvételével) én is kint töltöttem 3 napot Aigenben a település vendégeként.

Nem véletlen az összetétel, hiszen Aigen - mely Schlägellel összeépült - jelentős turisztikai központ, s noha lakossága csak 2200 fő, jól látható a különbség nemcsak az infrastruktúrában, hanem az emberek gondolkodásában is. A Linztől 60 km-re északra fekvő település szinte a német-cseh-osztrák hármashatárnál található, olyan közel a cseh határhoz, hogy a már ott sem létező vasfüggöny helyén át is lopakodtunk a határkövek között, legalábbis néhány lépés erejéig.

A rend és tisztaság szinte megdöbbentő a magyar ember számára, arról nem is beszélve, hogy ott mindenki fontosnak tartja saját településének értékeit, azoknak megbecsülését; ott nem hőstett a csatornák lerugdosása, a törés-zúzás. Tudják, hogy ezzel csak saját életszínvonalukat csökkentenék.

Johann Veit polgármester úr több órát szánt küldöttségünkre; amellet, hogy vendégül látott bennünket, résztvett az ottani kórus próbáján és együtt értékeltük ki a három településről már összejött kutatási anyagot. (Számunkra is érdekes, hogy az erdélyiek problémáikkal Istenhez fordulnak, a jákóhalmiak pedig a községházához. Az is érdekes, hogy míg nálunk a telefon vezet a problémák sorában, addig Aigenben a parkolóhelyek hiánya borzolja az ott lakók idegeit. A jákóhalmiak közül sokan megjegyezték, hogy koszos a közterület, az aigeniek nem jegyezték meg; ők eltakarították, sőt: nem dobálják el a szemetet. Ugye, kicsoda különbség!)

Kölcsönösen megajándékoztuk egymást kiadványokkal (milyen szerencse, hogy önkormányzatunk tájékoztató füzetet adott ki a templomról, képeslapot, jelvényt készítettet).

Kár, hogy az előzetes terv ellenére, nem tudott velünk jönni senki az iskolából, hiszen érdekes lett volna látni pedagógusainknak, hogy ott az iskola ablakain a gyerekek olajfestékekkel alkotott színes rétje, virágai pompáznak, klubszerűen ülnek

a termekben, s ha valamelyik elfárad: óra közben lepihen a terem végében elhelyezett matracon.

Aigenben elindult valami; az ottani kórus - melynek nagy próbát jelentett egy magyar népdal eléneklése tiszteletünkre - jövő május elsejére eljön Jászfákóalmára. Itt töltenek egy egész napot, s két éjszakát. Azt kérték, nagy élmény lenne számukra, ha családoknál tudnánk elhelyezni a 40 személyt.

Ritkán visszatérő alkalmunk adódott, a község sem volt még ilyen közel egy értékes kapcsolathoz.

*A jászfákóalmai II.-világháborús emlékmű (Avatása: 1990. november 3.).
Czuk Ferenc alkotása.*